

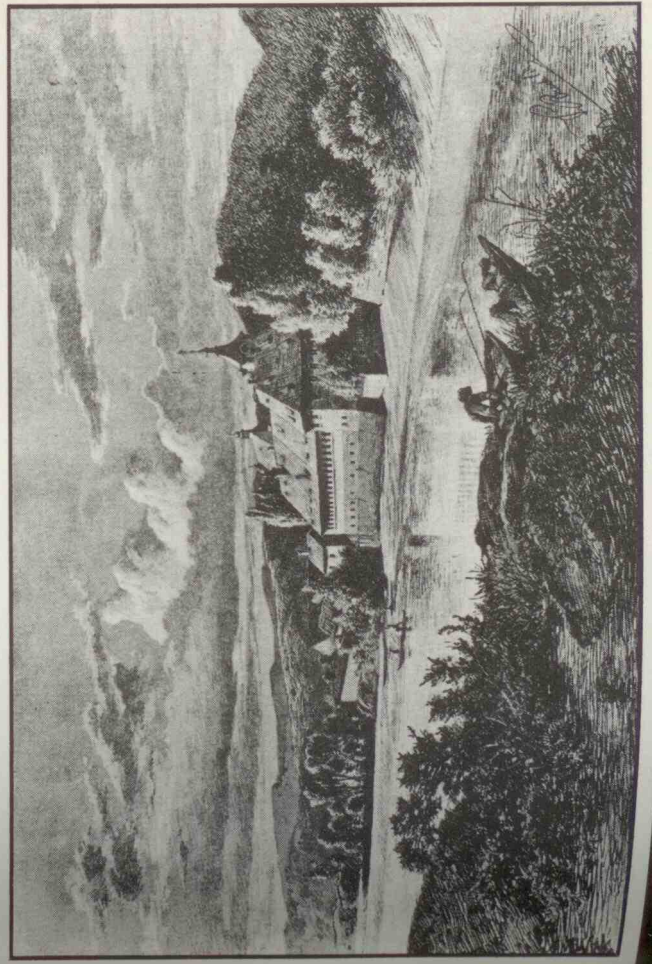
INFORMAČNÍ BULETEN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

F66L

ROČNÍK IX

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- přijímání vkladů od veřejnosti
- poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištěnosti úvěru i úroků)
- zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minimálních dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)
- platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)
- pokladní služba
- konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování
- přijímání dražebních jistot
- poskytování bankovních informací

Většinu těchto služeb poskytujeme již přímo v Dobřichovicích.

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filiálka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93

Fax 991 10 41

Od začátku tohoto školního roku je uplatňována nová koncepce výuky, kdy v 7. a 8. ročníku je prováděna diferenciace na základě volitelných předmětů. Žáci si vybrali dle svých zájmů a další profesionální orientace předmět, ve kterém si rozšiřují své vědomosti a dovednosti nad rámec učebních osnov ZŠ. Tento krok se ukazuje být správným, a proto od příštího roku budeme stávající nabídku rozšiřovat o výuku základů ekonomiky a práci s moderními počítači.

Dále v současné době probíhají jednání o otevření víceletého gymnázia při ZŠ Dobřichovice. O výsledcích bude veřejnost včas informována.

Od října pracuje při škole Pedagogické centrum, které má svou právní subjektivitu. Cílem této společenské organizace je výchova a vzdělávání ve volném čase dětí a ostatních obyvatel Dobřichovic. V současné době pracuje 7 skupin cizích jazyků na I. stupni, 2 skupiny práce s počítačem, cvičení pro ženy, výtvarný klub, logopedická a dyslektická poradna, "Hrajeme si na školu" pro předškoláky. Dále v rámci Pedagogického centra organizujeme školní sportovní ligu (turnaje a soutěže mezi třídami II. st.) a pravidelné plavání v krytém bazénu v Hořovicích. Pro druhé pololetí připravujeme další aktivity, např. zimní a letní tábor, pravidelné bruslení pro žáky I. st. na zimním stadionu v Černošicích, stolní tenis pro veřejnost a rehabilitační cvičení. Výuku jazyků bychom chtěli v příštím školním roce otevřít i pro žáky II. st., popřípadě pro dospělé. Na druhém stupni vyučuje pro zájemce angličtinu rodilá Kanaďanka. Rozšíření výuky jazyků je ovšem omezeno nedostatkem vyučujících. Pokud má někdo kvalifikační předpoklady a chuť učit několik hodin týdně, bude mezi námi srdečně vítán.

V tomto školním roce se podařilo školu vybavit moderními učebními pomůckami, tudíž nám nyní nic nebrání v tom, abychom mohli být školou s progresivními metodami výuky a byli skutečným nositelem vzdělání. Ve škole byla vybudována moderní počítačová pracovna, vybavená počítači APPLE Macintosh. Počítače APPLE Macintosh ve vyspělých zemích zaujímají 70 % počít. techniky využívané ve školství. Tyto počítače budou využívány zejména pro výuku. Máme k dispozici velké množství výukových programů, které komunikují česky a umožňují spojit v jeden celek text, grafiku, zvuk, video a film. Systém Macintosh je vývojově na vyšší úrovni než známý systém IBM (PC). Ovládání je jednoduché, a nikdo tedy nemusí mít strach, že to nezvládne. Vybudováním této pracovny se mění charakter výuky s pomocí moderních metod. Těchto počítačů bude postupně využito i pro výuku v mimoškolní činnosti a plánujeme i možnost využití pro širokou veřejnost.

Dále byla vybudována fyzikální pracovna, byl rozveden el. proud do všech lavic této pracovny.

Byla uzavřena smlouva s JEKOU (belgická společnost zabývající se turistikou mládeže) na pronájem školy na celé prázdniny. Takto získané prostředky budou opět využity výhradně na zkvalitnění výuky. Na základě této smlouvy budou v 1. čtvrtletí rekonstruovány WC ve staré budově a vybudovány dvoje sprchy.

Všechny tyto změny pomalu a jistě mění tvář dobřichovické školy, která se tímto snaží získat ztracené pozice v míněni dobřichovických obyvatel. Velmi dobře víme o nedostatcích, zejména v oblasti kádrové. První kroky k tomu, abychom získali perspektivní učitele, již byly ve spolupráci s OÚ Dobřichovice uskutečněny.

Bohuslav Stejskal

* * *

Koncem minulého roku se poklidná hladina dobřichovického přežívání náhle zavinila. Na povrchu nic nevidět, jen pod povrchem se cosi pohnulo a způsobilo malý rozruch. Pak přišly pověsti a dohady: OBEC HODLÁ ODPRODAT SVŮJ DÍL STATKU V PALACKÉHO ULICI 26, kde sídlí osvětlová beseda a kde se konají také kulturní a společenské podniky. Dlouho nebylo známo nic konkrétního, až náhle obdržela vedoucí osvětlové besedy od obecního úřadu dopis, z jehož obsahu vyplývalo, že se má připravit na stěhování a dohodnout s ředitelem ZŠ propůjčení prostor pro pokračování výuky kursů OB. Taková byla výchozí situace, když se redakce rozhodla získat informace přímo u zdroje. Položili jsme proto několik následujících otázek paní starostce D. Doležalové: *Proslyhá se, že obec má přijít o své jediné kulturní "centrum", objekt č.26 v Palackého ulici. Co je na tom pravdy? Jaká je dnes situace? Jak se obec postará - či nepostará - o náhradní prostory v případě, že objekt nebude moci nadále sloužit kulturním účelům?*

Paní starostka odpovíděla:

V rámci restituce došlo k vrácení ideální 1/2 domu č.p.26 a pozemků k domu náležejících. Současný majitel odmítá svoji polovinu prodat. Naopak žádá, aby mu obec svoji 1/2 prodala. Svoje požadavky zdůvodňuje tím, že je nezbytné stavbu rekonstruovat a uvést do řádného stavu. Zatím neudal, co hodlá v objektu podnikat. Rada se tímto případem zabývala a rozhodla, že objekt (1/2) by bylo rozumné prodat (4 pro, 1 proti). Důvody: rekonstrukce by stála několik milionů a ty obec zatím na kulturní stánek nemá. Potřebujeme novou školu (stav nejstarší části školy je již od roku 1978 uznán za havarijní - broukem sežrané stropy), dále pak dodělat kanalizaci a sdružit finance na skládku domovního odpadu atd. Navíc provádět rekonstrukci společně se spolunajatelem je nerealné - nikdy bychom se asi nedohodli. Protože prodej nemovitosti musí schválit obecní zastupitelstvo, bude návrh rady předložen tomuto při jeho březnovém zasedání. Jak rozhodne, to se uvidí. Zatím musíme umožnit spolunajíteli přístup do objektu za účelem jeho rekonstrukce a zpracování dokumentace současného stavu a pak i stavu budoucího. Další podmínkou spolunajitele je, abychom objekt do konce

břežna uvolnili. Pokud tak učiníme, dobře, když ne, budeme nuceni platit nájemné za využívané místnosti a plochy, a to zpětně od data, kdy jsme 1/2 nemovitosti vydali, ve výši 190 Kčs za 1m² za rok - smluvní cenu. To vše podle platných předpisů. Radě to připadá neekonomické. Důvody: Provoz OB bude plně zajištěn ve školních budovách. Kulturní akce, koncerty a různá vystoupení, případně krátkodobé výstavy, lze pořádat v sále tělocvičny dětského diagnostického ústavu - pan ředitel je velmi vstřícný. Pro ostatní činnost bude nutné hledat náhradní prostory, o to prosíme kulturní komisi i vás, Kukátko. Bylo by asi dobré zveřejnit nějakou výzvu, třeba se nám někdo ozve.

Redakční rada tedy vysílá signál velmi podobný signálu SOS. Situace je jistě velice složitá a logicky povede k novému kolu nikoli neúspěšné diskuse o úloze místní kultury. V této chvíli je ale jasné: některé kulturní aktivity v Dobřichovicích jsou ohroženy. Nikoli kvůli nezájmu lidí. Leč proto, že nebude kde je důstojně provozovat. Prosíme proto o pomoc všechny, kteří by mohli přispět radou, nápadem, či skutkem. Rovněž jsme se pokusili shrnout, co všechno se ve statku v Palackého 26 děje, abychom získali lepší přehled, co je ohroženo. Toto shrnutí je obsaženo v následujícím textu.

OČ BYCHOM PŘIŠLI

Čtyři místnosti v Palackého ulici 26, povstale na náklady obce a díky obětavosti několika naděnců doslova z troskek poté, co dobřichovická kultura přišla o prostory Pod vinicí, od roku 1989 slouží:

* jako úběny Osvětlové besedy v Dobřichovicích pro kursy:

hudby (flétna, klavír, kytara)

výtvarné výchovy

angličtiny

francouzštiny

němčiny

textilních a výtvarných technik

* jako jeden z mála koncertních, výstavních, přednáškových a divadelních sálů

v Dobřichovicích, jediný v centru obce

(pro ilustraci: jenom Společnost Dobřichovice zde za léta 1991 a 1992 uspořádala 10 výstav, 11 koncertů, 6 divadelních představení a literárních pásem, 4 přednášky, 3 bazary a pouť, v naprosté většině dobročinné akce, jejichž výdělek byl věnován obci; další podobné podniky zde pořádal farní společenství, svaz zahrádkářů, svaz včelařů a další sdružení)

* jako jediný bezplatně získatelný sál pro setkávání spolků, občanských sdružení, politických stran; pravidelně se zde schází Klub důchodců, Společnost Dobřichovice.

* jako klubovna dětského oddílu Svižt

* jako zkušebna dobřichovického souboru Úschovna kol

* jako místo sborových shromáždění Českobratrské církve evangelické

Československé církve husitské

* jako občasná zasedací síň obecního zastupitelstva

* jako sklad nezbytného inventáře pro divadelní představení, koncerty a výstavy

* jako redakční místnost Kukátka a redakční archiv

* * *

Drobné zprávy:

- * z dobře informovaných zdrojů se redakce dozvěděla dobrou zprávu: oprava sousoší Kalvárie, které od 18. stol. zdobilo rozcestí u Staré pošty s odbočkou do Karlíka, byla již dokončena; sousoší ale zůstane ještě přes zimu pod střechou v atelieru, aby oprava "dozrála"
- * stav fondu na záchranu dobřichovických kulturních památek: Společnost Dobřichovice věnovala výtěžek prosincového dobročinných akcí - 1535 korun. Celková suma tedy činí v době uzávěrky 5.535 korun (zaokrouhleno). Připomínáme znovu číslo účtu, který je zřízen obecním úřadem u Komerční banky a na něž je možno dary a příspěvky posílat: 2626-111/0100, variabilní symbol 2416. Komerční banka - Praha centrum, pošt. schránka 83911407 - Praha 1. Prostředky ve fondu jsou vázány pouze na využití v oblasti památkové péče (vizte též Kukátko 9/92).
- * v minulých číslech jsme psali o velkorysých plánech pana A.Kubáta (nestátní zařízení pro starší občany, hala Bios etc. Podle posledních zpráv obecního úřadu však pan Kubát od všech svých záměrů prozatím ustoupil

>>> ROZHovor <<<

Pokračujeme v sérii rozhovorů se členy obecního zastupitelstva, kterou jsme začali v minulém čísle rozhovorem s paní starostkou. Tentokrát jsme se s našimi olázkami obrátili na vicestarosta a člena obecní rady pana Dr. Václava Kratochvíla.

K.: Ve 2. čísle Volebního zpravodaje OF, za něž jste kandidoval, jste napsal: "Domnívám se totiž, že nestačí změnit MNV na obecní zastupitelstvo, změnit se musí přístup nás všech. Mnozí si totiž myslí, že budou pracovat tak jako dosud a že přijde někdo, kdo mávne proutkem a vše se změní. Nikdo ale se závažným proutkem nepřijde. Nikdo nám ani nebude předepisovat, kolik u nás bude obchodů, kolik hospod a kolik kadeřníků. Kdybych byl členem obecního zastupitelstva, chtěl bych co nejvíce podporovat rozvoj konkurence v obchodu a v řemeslech a chránit rovné podmínky pro všechny."

Jaký máte pocit, když si nyní přečtete svá tehdejší slova a ohlédnete-li se jako člen obecního zastupitelstva, obecní rady a jako vicestarosta za uplynulou částí volebního období?

V.K.: Nechci ze sebe dělat proroka, ale myslím si, že první část platí čím dál tím více. Skutečně nám již nikdo nepředepíše co a kde postavit, co a kde prodávat a pod., a záleží tedy jen a jen na podnikavosti lidí. Velmi si vážím těch, kteří se nebáli začít a vzali svůj osud do vlastních rukou.

Na druhé straně jsme se ještě nezavázali představy, že "ti nahoře" všechno zařídí, všechno zorganizují. Obecní úřad může sice zajistit ty velké investice jako je kanalizace, rekonstrukce vozovek nebo se starat o osvětlení obce, ale ta opravdová tvář obce se pozná podle květin v oknech, upravených zahrad, udržovaných plotů, ale také podle různých hromad u silnic, podle

omlácených nebo třeba i povalených popelnic před domy a pod. Líbí se vám např. okolí bytovek u lávky? A přece by stačil snad jen půlden práce, aby to tam vypadalo alespoň tak upraveně jako kolem bytovek u plynu.

A rozvoj konkurence - pokud se pamatují, tak rada nikdy nikomu nezamítla vydat rozhodnutí o povolení provozovny. Je ale pravda, že někteří podnikatelé nebyli schopni splnit další předepsané podmínky, např. stavebního zákona, hygienických předpisů a dostali se tak do potíží.

Rovně podmínky pro všechny jako člen rady chráním tím, že jsme navrhli (a zastupitelstvo schválilo) směrnice, podle kterých se zadávají zakázky financované obcí. Vše, co je nad 50 tis. Kčs musí být zadáno výběrovým řízením, do kterého se může přihlásit kdokoliv. Ten samý princip rada důsledně uplatňuje při vyhlášení pronájmu obecních budov nebo pozemků nebo při jejich prodeji.

K.: Mohl byste charakterizovat své největší úspěchy a neúspěchy ve výše zmíněných funkcích?

V.K.: Donutili jste mě k velkému přemýšlení. Tak tedy :

Úspěchy : Vypracování obecních norem o poplatcích, o odpadech, dále zmíněných již pravidel o zadávání zakázek a směrnice o výběru a odměňování stavebních dozorů.

Neúspěchy : Zmíním se jen o jednom, a to na samém začátku volebního období: že jsem nedokázal odhadnout schopnosti jednotlivých kandidátů na úřad starosty obce, a tím muselo v létě 1991 dojít k odvolání starosty i rady a k jejich nové volbě.

K.: Čím jste podle Vašeho názoru právě Vy nejvíce přispěl práci OZ?

V.K.: Na to vám neodpovím, hodnotit mou práci budou voliči za necelé dva roky. A taky ji občas hodnotí i tisk, tedy Kukátko.

K.: Které problémy se Vám jeví jako nejdůležitější pro zbytek volebního období?

V.K.: Jsou to problémy spojené s financováním, resp. jak nejlépe využít obecních peněz. Zda investovat do další výstavby kanalizace, nebo začít rekonstrukci veřejného osvětlení, nebo investovat do bytů pro sociálně slabé, nebo do bytů, abychom získali pro obec nové učitele. Je toho mnoho, co obec potřebuje, a bude na obecním zastupitelstvu, aby rozhodlo.

K.: Kandidáti OF ve společné části volebního zpravodaje prohlásili, že v případě svého zvolení do OZ "budou usilovat o dobrou informovanost občanů. Práce obecního zastupitelstva musí být průhledná a srozumitelná." Jak se dnes díváte na problematiku informovanosti dobřichovických občanů? Hodláte někdy pokračovat "hovorech s občany"? Jaký je Váš názor na vzájemný vztah veřejnosti a OZ?

V.K.: Můj názor je, že informovanosti není nikdy dost. Vždy se ale najde někdo, kdo se prostě nezajímá nebo nechce zajímat. Co se udělalo? Zápisy z jednání obecní rady dostávají všichni členové zastupitelstva, dále se vyvěšují pro občany na šesti místech v obci. To samé platí o zápisech ze zasedání zastupitelstva. Zápisy z rady většinou píší já a snažím se je psát tak, aby byly srozumitelné a jasné. Kukátko mi poskytl prostor k sérii článků, kde jsem se snažil vysvětlit, co financuje obec a na co přichází peníze z jiných zdrojů a také jaké částky nás

co stojí. Ve finanční komisi jsme se dohodli, že zprávy o hospodaření obce nebo návrhy rozpočtu musí být přehledné - žádná položka číslo, ale jasné označení zdroje nebo účelu peněz.

Zasedání zastupitelstva jsou všechna veřejná, ale občan se obvykle nedostane moc ke slovu. Zasedání má svůj program, má i svůj jednací pořádek, není to volná schůze, kde by se lidé ptali a konšelé a radní odpovídali. Snad i proto chodí na schůze zastupitelstva tak málo lidí. Z tohoto důvodu se domnívám, že tzv. Hovory s občany by byly vhodným pojitkem mezi veřejností a zastupitelstvem resp. radou. Jsem pro to, abychom v nich pokračovali, a protože i jiní členové OZ slibovali, že se budou se svými voliči pravidelně scházet, myslím, že se mohou brzy obnovit. Podle odevzy veřejnosti a návštěvnosti uvidíme, jestli je to ta správná cesta nebo ne.

K.: V téže společné části volebního programu se kandidáti OF zavazují, že se "zasadí o vytvoření takového obecního úřadu, který svou odbornou způsobilostí nahradí stávající aparát MNV a odstraní suplování práce úřadu dobrovolnými komiseři". Mohl byste dnes, po více než dvou letech, shrnout výsledky této snahy?

V.K.: Tohle je velmi komplikovaný problém. Na začátku byla představa, že na novém obecním úřadě by měl být např. jeden právník, jeden ekonom a jeden stavař, profesionálové, kteří by obratem ruky řešili s pomocí několika dalších pracovníků veškeré problémy obce. Snažili jsme se získat právníka, ale schopný právník má zřejmě dnes jiné ambice, než pracovat na obecním úřadě. Kromě toho by takové obsazení obecního úřadu stálo mnoho peněz a tyto peníze bychom museli dát sami z obecního.

Domnívám se ale nyní po více než dvou letech, že náš obecní úřad funguje řekl bych relativně dobře. Relativně proto, že ve srovnání se stejně velkými obcemi ať již u nás v okolí (Řevnice nebo Černošice) nebo např. v Rakousku pracuje s malým počtem aparátů, a přesto dokáže sloužit obci a jejím občanům. Problémem je najít vhodný poměr mezi tím, co může udělat obecní úředník sám a na co potřebuje pomoc nebo i rozhodnutí odborné komise. Komise na jedné straně účinkují a vyřizují (což se jim dělat po večerech samozřejmě moc nelíbí), ale jsou na druhé straně i součástí demokratického systému účasti veřejnosti na správě obce. Hlavně z tohoto důvodu si myslím, že komise by měly zůstat a naopak, že by měly více mluvit do věcí obecních.

K.: Děkujeme za rozhovor.

»»» Z H I S T O R I E «««

Na straně 7-10 najdete dokončení kapitoly o Dobřichovicích a okolí, kterou jsme přetiskli z díla A. Podlahy Posvátá místa Království českého, vyšlého v Praze r.1908. Tato část je pokračováním textu ze stran 202-206.

Pořad administrátorů od r. 1788: Josef Hraba, syn stavovského knihtiskáře Jana Karla Hraby, 1788-94, Tomáš Jan Krombholz, 1794 až 1811, Jan František Vavrouš 1811-15, Jan Podleský 1815-16, Václav Klemmer 1816-27, Josef Ant. Holec (Holletz) 1827-34, Jan Hrabě 1834-1839, Ferdinand Kalaš (Kallasch) 1839-1866, František Hávranek 1866-67, Josef Macháček 1866-68, Dominik Bittner 1868-70, František Štolovský 1871-93, Matouš Reichenauer 1893-1901, Josef Lachout 1901 až 1902, Jan Čapek 1903 (zemřel téhož roku), Josef Šimon, básník a spisovatel český, 1905-07, Václav Rožat od 1907.

Roku 1905 odděleny byly od farnosti Dobřichovické Řevnice, kdež zřízena byla samostatná duchovní správa.

Kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku¹ jest, jak již výše bylo řečeno, farním kostelem osady, ač od Dobřichovic čtvrt hodiny jest vzdálen.

Původně to byla okrouhlá kaple románská (r o t u n d a) s apsidou asi ze stol. X., zasvěcená nepochybně sv. Martinu,² tato kaple byla později rozšířena přístavěnou obdélníkovou lodí, v níž postaven byl oltář sv. Prokopa, a odtud snad obdržela rozšířená svatyně název kostela sv. Martina a Prokopa.

Zmíněná prastará původní kaple dosud se zachovala, jsouc nyní kněžištěm. Loď později byla zbarokisována. Stav kostela před opravou provedenou roku 1889 líčí se v pamětní knize farní takto: "Starý chrám byl o dva metry nižší s okny copovými, věž byla nízká, cibulovitá, prejzy pokrytý; vítězný oblouk byl nízký a popukavý. Oltář byl barokní a stál ve výklenku apsidy; na něm byl obraz představující sv. Martina na koni a nad ním v hořejší části oltáře nalézal se obraz sv. Prokopa jakožto opata; na tomto obraze spatřoval se dole v levo drobně malovaný výjev, kterak sv. Prokop oře, maje dábla do pluhu zapřaženého. Po stranách oltáře byly sochy představující sv. archanděla Michaela, potírajícího dábla, a sv. archanděla Rafaela, vedoucího mladého Tobiáše. Tam, kde nyní kazatelna stojí, býval oltářík sv. Floriána". - Roku 1889 byl kostel obnoven ve slohu pseudorománském dle nákrešů ing. Krcha.

Presbytář, někdejší původní kaple, má ještě původní svojí klenbu se zděnou vřízkou lucernovitou, jejíž okénka nemají však již tvaru původního. Před apsidou stojí volně nový pseudorománský oltář (od firmy Bušků

¹ Srvn. dílo "Smíchovsko a Zbraslavsko", vydané společnou prací učitelstva za redakce prof. Frant. Hansla, c.k. školního inspektora, 1899, str. 242.

² Srvn. L e h n e r, Děj. um. I., 206.

v Sichrově) z roku 1889; na něm spatřuje se obraz "Sv. Martin jakožto biskup", jež maloval Jan Heřman. Vítězný oblouk jest polokruhový, při zmíněné opravě o metr zvýšený. V něm vymalovány jsou medailonky s poprsími sv. Lidmily, sv. Prokopa, sv. Václava a bl. Anežky České; nad obloukem jest na stěně proveden obraz žehnajícího Spasitele (poprsí). Loď jest obdélníková s plochým stropem. Kazatelna jest pseudorománská; na poprsní jejím jsou malované postavy sv. evangelistův. Zevně, nad bočním vchodem jest na omítce malba představující Pannu Marii dle obrazu nalézajícího se v římském chrámě zvaném "S. Maria Maggiore". Veškerý zmíněné malby provedl Jan Heřman.

Věž byla roku 1889 o pět metrů zvýšena a opatřena střechou jehlanovou, břidlicí krytou.

Zvony: 1. z roku 1660 s nápisem latinským, udávajícím, že zvon tento řečeného roku ke cti sv. Jana Evangelisty pořízen byl pro kostel Dobřichovický v Karlíku; 2. rovněž s nápisem latinským, z něhož se dovidáme, že zvon tento ke cti sv. Prokopa ulit byl r. 1845 od Karla Bellmanna a že byl r. 1906 přelit nákladem řádu křižovnického od Arnošta Diepolda.

Kolem kostela rozkládá se hřbitov.

Od kostela Karlického vede k Dobřichovicům rovná pěkná alej ovocných stromů, kterou r. 1796 založil tehdejší administrátor Krombholz. Tam, kde u Dobřichovic tato alej se spojuje se silnicí od Řevnic vedoucí, stojí velmi pěkné barokní z kamene tesané sousoší, v XVIII. století zřízené: Kristus Pán na kříži; u paty kříže klečící Maří Magdalena, po stranách oblédky s anděly hlavičkami. Sousoší toto opravil roku 1905 sochař Karel Vlačíha z Prahy. Náklad na opravu v obnosu 1 500 K poskytl řád křižovnický.

Na místě, kde nyní zámek Dobřichovický stojí, bývala tvrz, v níž nalézala se kaple sv. Václava.³ Roku 1679 Jiří Ignác Pospíšchal, převor řádu křižovníků s červenou hvězdou, později velmistr téhož řádu, vystavěl při zámku Dobřichovickém dle učiněného slibu prostrannou kapli ke cti sv. apoštola Judy Thadeáše. Nad vchodem do kaple jest kartuše s vytesaným latinským nápisem letočteným k tomu se vztahujícím: »Aedes sancto Thadaco apostolo, qui odlo habet vtr gratis, ex voto posita«, t. j. »Svatyně svatému

³ Parvus liber memorabilium fary Dobřichovické, str. 33.

⁴ Nápis letočtený: "Hancqve Divo ThadDeo tVteLari svo posVit" není v průčelí kaple, jak v díle "Smíchovsko", str. 220, omylem udáno, nýbrž v nejstarší pamětní knize farní, str. 30.

Thadeášovi apoštolu, který u lidí jest v nenávisti bez příčiny, dle s'ibu jest vystavěna.⁵ Jiný tehdejší kněz jmenovaného řádu, zasloužilý český spisovatel Jan Beckovský vydal roku 1693 knížku s titulem »Apoštol Pán svatý Judas Thadeáš, věrný při Bohu náš zástupce. K potěšení a k uctění obyvatelům Dobřichovským i všem těm, kteří jej sobě v těžkých a zoufalých potřebách k Bohu za přímluvce vyvolují, důvěrně představený a s povolením vrchnosti vytištěný v Praze u Jana Karla Jeřábka.«⁶ V knížce této jest i vyobrazení kaple. O úctě sv. apoštola Thadeáše pojednává také latinská knížka vydaná r. 1720 u Joachyma Kamenického v Praze pod titulem »Novum pietatis Thaddaeanae officium«, jejíž anonymní autor označil se pouze písmeny: M.A.F.D.F. Mezi sedmi důvody úcty té spisovatel jakožto třetí uvádí: »Velice užitečno jest světce tohoto ctíti, neboť jeho úctě a patrocinii Bůh takové udělil milosti, jako sotva kterému jinému světci. Učinil jej patronem v záležitostech nesnadných, ve věcech nebezpečných, jakož i k dosažení klidu svědomí (to zkusili přemnozí, mezi nimi i já). Ustanovil jej patronem proti kouzlům, před nimiž za života svého chránil Edessu a Persii; proti dně, z níž byl syna Abgarova vyléčil; proti epidemii, kterouž byl odvrátil od tolika svých ctitelů, a zvláště od vesnice Dobřichovice v Čechách (kdež i já, jsa hoch pětiletý, za moru roku 1679 se svými všemi jsem zdráv zůstal) ...«

Kaple utrpěla často vodou při povodních dovnitř vniklou; jedenkrát také byl vnitřek velice poškozen ohněm, který uvnitř vznikl tím, že velikonoční svíce nebyla dobře shasnuta. Po veliké povodni roku 1845 byla roku následujícího kaple opravena. Tehdáž malíř Mysliveček za opravu všech obrazů obdržel 300 zl. Opětně pak r. 1886 provedena byla důkladná oprava kaple; tehdáž byla podlaha kaple o metr zvýšena, takže nebezpečí zaplavení kaple vodou, jehož se dříve každého roku bylo obávat, bylo zmírněno.

Kaple tvoří západní křídlo zámku Dobřichovického. Jest to stavení obdélníkové s klenbou valenou, výsečovou, dělenou pásy vybíhajícími ze sdrúžených pilířů spojených článkovou římsou. Nad římsou ve výsečích klenby jsou okna obdélníková, segmentovitě sklenutá. Oltář jest o jedno pole od zadní stěny v před posunut; za ním po celé šířce kaple jest oratorium na způsob kruchty, zakryté jednak velikým oltářním obrazem, jednak dvěma menšími obrázky a dřevěným mřížováním. Nad oltářem v pěkném rozvilinovém

⁵ Beckovský, Poselkyně, II., sv. 3., str. 507.

⁶ Dr. A. Rezek v úvodu k Beckovského "Poselkyni" II., sv. 3., str. XIX.

Nový rok začal kocovinou jako trám. Ne snad, že bych toho o silvestrovské noci tolik vypil. To jen z umírněného televizního jásootu nad novým státem jsem se začal cítit jako po pořádně divoké noci, kdy se probouzí se třešticí hlavou a ohavnou pachutí v ústech pod neznámým stropem a opatrnými pohyby očí (přes úzkostlivou opatrnost stejně vysílají do hlavy dunivé údery) ohmatáváte cizí byt a stejné opatrnými (protože stejně bolestivými) sondami do alkoholem proděravělé paměti pátráte, jak jste se v něm vlastně octli, až nakonec vedle sebe objevíte jen vzdálené povědomé ženské tělo. "Česká republika, dobrý den", vyfukulo se na mě z televizní obrazovky. "Česká republika, no nazdar", přeložila kocovina.

Probudil jsem se do státní, s nímž si nevím rady. Státotvorci toho na mě chtějí moc. Rád bych viděl tradice české státnosti, ať mi v tom poněkud brání historické vzdělání, rád bych přijal za svou ideu nového státní, ať se mi jí zatím nikdo nenamáhal definovat, rád bych se s novým státem identifikoval, ať je mi stále jeho obraz překříván stranou, chovající se k národu, který si jí postavil do čela, jako k národu poraženému. Jsem spolutvůrcem státní či domorodcem na dobytém území? Rád bych uvěřil, že mě přes zlom silvestrovské noci nový stát přenesl do Evropy, ať ti různé Píthové a jejich úřednickí plně zasypávají kanály z Evropy prokopané. Rád bych v sobě nově živil své češství, dosud neuvědoměle samozřejmě tak, jak jsem neuvědoměle samozřejmě prosáknut až do kostní dřeni českým jazykem, českou kulturou, českou krajinou.

Začítal jsem se postupně do knih, od nichž bylo lze očekávat pomoc. Peroutkovo Budování státní příliš bolelo, neboť je o budování příliš odlišného státní. Hned vedle stála Peroutkova kniha Jací jsme. Pomoci jsem nedošel, Ferdinand Peroutka do nás příliš viděl. Zkusil jsem knihu Jana Patočky Co jsou Češi? Nepomohla, spíš naopak. Po dvanáctém svazku jsem proklel svou knihovnu a vzdal to. Jak učinit své neuvědomělé češství uvědomělým a přesvědčit ho, že ke svému ukojení potřebuje stát? Otevřel jsem si na to místo knih láhev. A (jako vždy) se s ní otevřelo řešení: Je třeba projít a promyslet všechny dosud neuvědomované mechanismy, spojující mě s tímto národem, s touto zemí, učinit je tak uvědomělým a tím se připravit k velkému skoku - napojit je na český stát (rozuměj ten nový). Ale odkud začít? Nabízela se ta láhev. Proč ne? Nejsem skaut, nemusím tedy začínat tím nejméně přijemným.

Jsou autority, které tvrdí, že národ lze pochopit z toho, co jí a pije. Jiné autority tuto tezi rozšiřují o to, jak jí a pije (a logicky také, jak vyměšuje). Snad jsme dnes cizinci na tomto světě také proto, že jsme opustili jednu z nejpřirozenějších spojnic mezi námi a zemí, kterou obýváme: Vše, co požíváme, se anonymizovalo, řetězec mezi vzděláváním půdy, sklizní, zpracováním toho, co země dala, svátkem konzumace plodů země, slavicím tuto zemí a práci, jež z ní chutně sousto vydobyla, a konečnou obětinou, jíž zemí vracíme, co z ní vzešlo, byť v podobě méně vábné a voňavé, se rozpadl. Jíme a pijeme anonymní produkty. Rybu severních moří, ulovenou britskou lodí pod liberijskou vlajkou, upraví norská velkofabriká s pomocí oleje, vyrobeného v Itálii z oliv z Předního východu a zeleniny dílem z Dánska, dílem z Bulharska, zavře ji do škatule,

rámci barokním jest obraz "Kristus Pán na kříži s P. Marií a sv. Janem Ev. po stranách". Původně byl na obraze tomto pouze Kristus Pán na kříži; roku 1886 přimaloval J. Zapletal obě zmíněné postavy po stranách kříže. Nad tímto obrazem jest oválový obraz menší, představující svatě apoštolu Šimona a Judu, roku 1886 od zmíněného malíře zhotovený ve starém barokním pěkně řezaném rámcí. Po stranách, na onom mřížování oratoria, spatřují se v oválových rokokových rámcích obrazy sv. Františka Serafa. a bl. Anežky České, rovněž od Zapletala. Po stranách oltáře jsou vchody vedoucí do sakristie pod oratoriem umístěné; nad těmito vchody jsou sochy sv. Václava a sv. Jana Nepom. V lodí při bočních stěnách stojí prosié oltářky s pěknými barokními obrazy na plátně malovanými z XVIII. stol.: na straně evangelijní obraz "Panny Marie Bolestné" ("Oplakávání Krista Pána"), na straně epištolní "Sv. Anna učící Pannu Marii, v pozadí sv. Joachym". Zevnějšek kaple jest zcela prostý; na střeše prejzy pokryté jest sanktusová vížka plechem pobitá. V zámku jest mimo místnosti uchystané pro pobyt generála řádu i příbytek farářů. V křídle východním jest věž, která výšejší spolu se zámek roku 1799, potom v letech následujících znovu byla zřízena.

Ve věži této jsou tři zvony, z nichž dva r. 1880 ulití dal generál-velmistr Emanuel Schöbl. Větší z nich váží 250 liber a má na obrubě nápis latinský: "Spasiteli světa, spas nás, jež jsi předrahou smrtí svou vykoupil!", uprostřed pláště jest řádový znak, po jehož stranách jsou počáteční písmena jména dárcova E.S.; na druhé straně spatřuje se krucifix a pod ním nápis "Ke cti nejsvětějšího Emanuela, velikého spásy Mistra, mne udělali Emanuel, bídný hříšník, roku 1880". Druhý zvon nazývá se "Maria", váží 150 liber a má na obrubě latinský nápis: "Svatá Maria, Boží Rodičko, Panno, oroduj za nás!", na plášti pak nápis rovněž latinský: "Ke cti bl. Panny Marie mne zhotoviti dal zbožný Rodičky Boží sluha Emanuel Schöbl, rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou generál a velmistr, v dílně J. Diepolda, někdejší kuchyňní kláštera bl. Anežky v Praze r. 1880".

Před zámek jest barokní kamenná socha sv. Jana Nep. mezi dvěma andělky, postavená roku 1729 nákladem faráře Schichta. Andělkové byli při opravě r. 1788 přídání.

Ve Vonoklasích jest mešní kaplička sv. Václava vystavěná r. 1887.

V kapliče jest oltář upravený z oltáře starého z Dobřichovic. Obraz sv. Václava maloval J. Zapletal.

(konec)

vyrobené v Číně z peruánského bauxitu, aby chom ji koupili v českém obchodě, vrazili do německé mikrovlnné trouby a snědli s tuniskými ranými brambory. Byla na provensálský způsob. I obětiny pak zmizí v spleti anonymních potřeb (jen v části Dobřichovic zůstane mezi námi v české půdě a české vodě).

Přeci jen jsme si ale uchováli jisté typické české stravovací zvyklosti, ač na ně tvrdí ze všech stran útočí apoštolové racionální výživy. ("Když to tak poslouchám, začínám chápat, co se ode mne chce: mám bejt bíbej a hubenej", pravil kdysi jeden chytrý a tlustý docent. "Nebojte se vypadat česky, cizinci jsou směšni", hlásá jeden z nejlepších vtipů Vladimíra Jiránka.) A především něco z toho, co pijeme, se ještě vzpírá všeobecné anonymizaci a spojuje nás s konkrétními místy této země: Stojní minerální vody tryskají ze země v přesně určených lokalitách, za pivem, které pijeme, si můžeme vybavit pivoovar, odkud pochází. Hlavně je tu ale to, co nám od věků poskytovalo jeden z nejkrásnějších zdrojů identifikace se zemí - víno.

I tady je ale jen slabá zbytková stopa. Kolik z českých konzumentů vína rozlišuje víno jinak, než na červené a bílé? (Kdyby jen konzumenti ... Ukázka ze staroměstské vinárny U zelené žáby: "Červený nebo bílý?", mhl se číšník. "Červené, ale moment, prosím", "Co eště?", "Jaké máte červené?", "Vavřínek", odbíhá už opět číšník. "Ještě moment. Odkud?", zkouším to ještě jednou. "Morava", hodila mi číšníková záda.)

Morava. Morava je velká země s množstvím produkčních oblastí a producentů. I když, hrbe číšnický, lze jejich počet značně zredukovat. To jsem pochopil při spatření modelu velkofabrikky Víno Mikulov ve vinařské expozici mikulovského zámku a spatření jeho předlohy z okna téhož. Stačí zřejmě rozlišovat mezi několika podobnými velkofabrikami, v nichž se zdátně průměruje a překrývá. Také mají výrobci, kteří konečně (leč vesměs neúspěšně) co se kvality týká, vstoupili mezi velkofabrikky, vám až na výjimky nenabídnou víno lokalizovatelné. Zpravidla jen víno vyrábějí, nikoliv pěstují, a hrozny koupí od toho, kdo dá levněji.

Na chuti místa ale záleží málokdy. Průměrný český konzument vína se neohlíží na odrůdy a produkční oblasti, ale lije do sebe ony prapodivné Pražské výběry, Pražské sklepmistry, Dalibory, Moravské zemaný, Perly Moravy a čert ví jaké směsi anonymních druháků, barviv, sladidel a glykolu, olizuje se při pouhém spatření nápisu MORAVSKÁ SUDOVA VÍNA a je ochoten vláčet do Čech umělohmotné kanystry jen slabě ředěné kyseliny vinné s pocitem, že má cosi báječného (a jen 30 za litr). Ach té globální Moravy, vinařské velmoci! Kolik je na její pověsti reálného základu a kolik propagandy? Bydlel jsem na koleji s Holanďanem. Řečí se vedly, pivo pilo a občas jsem nám něco uvařil. Jednou se Evropan vrátil do naší východní mládenecké domácnosti s plánem, že se konečně pomějeme, a vytáhl dvě láhve s varovnou vinětou DIA VÍNO (spáchaly tehdejší Moravské vinařské závody). "Piete, ty jsi diabetik?", vyděsil jsem se dodatečně u vědomí toho, čím jsem ho dosud krmil. "Já? Proč? Ne!". "Tak proč kupuješ lektor čeština říkal, že Morava je země dobrého vína. Tak ja myslel, že ja to nejdobřejší víno koupil." Vyšel litr na osobu, nedovolil jsem nikoho pozvat, neboť jsem humanista. Bylo nám hrozně zle. Drahý Piete, tenkrát ses tak krásně smál bolševické propagandě, ale před vinnou propagandou tě tvůj evropský nadhled neuchránil. Nějaký čas jsme byli diabetici oba.

Má-li nás víno převést po pohodlném mostě k uvědomění vlastního českství, odvrhneme mýtus moravského vína! Moravské vinorodé stráně jsou vydrancované nevhodnou druhovou skladbou a houbou za maximálním objemem produkce,

moravské vinařství upadlé nejen ve velkofabrikách a profesionální etika zdegenerovaná v devizu "však oni to Pražáci vypijí!". Bohužel jim dáváme za pravdu. Abych nekvívil, jsou samozřejmě výjimky. Pil jsem sličná vína z Čejkovic, Šitbovic, Valtic, V Mikulově jsem ale musel nedávno odejít z renomovaného sklípku do blízké hospody jako do zdravotnického zařízení a nedivil se, proč je nabitá k prasknutí. On Podlužan sice také za mnoho nestojí, ale neramuje tak razantně zaživací trakt. Pije se pod heslem PODLUŽAN JE NASE PIVO, a tak mi pomohl nejen nastolit optimální pH žaludku, ale také se identifikovat s místem. Inventura renomovaného sklípku jen k pálení žáhy. Odvrhneme mýtus moravského vína! (Formulováno s dříválavsko-kryčerovskou razancí: Moravské víno Moravákům! Vraťme se ke kořenům! Spojme se se svou zemí tím nejpříjemnějším způsobem!)

V I. knize, XLIV, kapitole svého díla Miscellanea historica regni Bohemiae píše Bohuslav Balbín: "Aeneas Sylvius nám pohaněl víno nepřiznivým výrokem, že je trpké. Lékaři je naopak doporučují pro zdraví, poněvadž nejméně ze všech způsobuje kamének a z toho plynoucí choroby. O kaménku je možno se přesvědčit touto jasnou zkouškou: vezmi rozmanité druhy severských vín a rozlej odděleně z každého vína stejnou dávku na čistý stůl. Chceš-li, zapíš si i jména vín. Víno se přes noc vysuší. Ráno pak stůl navlhčí a uvidíš, že všechna vína po sobě nechala vinný kámen, nejvíce ze všeho vína moravská. Ostatní, jež tv všechna nehodlám jmenovat, i když jsou náramně vychvalována, poněkud méně, české víno však zanechá nečistotu a vinný kámen v množství doopravdy mizivém. To často poznali a schválili mnozí lidé."

Zeměpisný lexikon se čte jako Seifertovy verše o víně (vlastně lépe, Seifert psal o víně moravském). Najdete tu české Vinaře (2x), Vinařice (7x), Vinec a Vinice (2x), Viničnou Lhotu, Vinné, Vinohrady, Vínof, Vinařickou horu, kopec Vínice (5x), Vinnou horu, Vinný vrch, vrch Vinohrady (3x), Vinařský rybník, Vinný potok. Ostatně v Dobřichovicích máme Viničnou alej (a bydlí tu Vinařovi). Těch skvostných českých vinařských oblastí, které dokazaly vzdorovat času: Mělnicko, kde se réva pěstuje už od 6. století (i jména mělnických a liběchovských vinnic se čtou jak dobrá báseň: Budína, Peluška, Trojslava, Ferdinand, Velclovka, Koráb, Thunovka, Vehlavka, Mlazická, Sirotky, Klamovka, Městská, Rousovická, Turbovice, Trautmanka, Josefka), Litoměřicko s žalosticemi, Velkými Žernoseky a Roudnicí, Mostcko, Lounsko, Slánsko, Čáslavsko. Révé se daří i v samotné Praze, na Grébovce, Salabce a vlnici sv. Kláry v Troji. Sami žijeme ve vinorodém kraji. Réva se pěstovala v Jincích, Loděnicích, Louňíně, Srbsku, Žebráku i na karlických stráních. Sláva karlístejnského vinařství byla obnovena až v r. 1920, dnes jsou vinnice nejen v Karlštejně, ale také v Loděnici a Vonoklasech. Jen pár kilometrů nás dělí od míst, kde se rodí tak dobré víno. Jen pár kilometrů a fantazie našich obchodníků, omezená na pár desítek moravských produktů. Žádejte české víno! Je to víno, které vypovídá o tom lepším v nás, odpovídá optimisticky na Peroutkovu i Patočkovu otázku. Nemůžeme být tak špatní, rosteme-li ze stejné země, jako vína karlístejnská, roudnická či žernosecká. Jen se k té zemi vrátit. Jen se k té zemi vrátit také skrze její víno.

Žádejte české víno! Učiníte sice stejnou zkušenost, jako šéfredaktor našeho časopisu, spolutvůrce právě hlášeného programu, jemuž je na provokativní otázku po českém víně nabízena hokynářská produkce vršovických sklepků, plodících ony Pražské sklepmistry, na jejichž viněť by měla být povinně lebka a zakřížené hnáty, ale nedejte se. Jste v právu nejen jako zákazníci. Jste v právu hlavně proto, že se právě přihlašujete ke svému státotvornému podflu.

Vida, máme zárodek, na němž by mohl vyrůst dosud chybějící pilíř české státnosti. Máme pro něj i heslo: Chovám ve svých sbírkách věcičku, která se jmenuje Tajuplný poradce při výběru vhodného druhu zámeckého vína z Lobkoviczkých sklepů na Mělníce. (Každý máme své tajuplné poradce) Malý kartonový dvojarch, který otevřete a nastavením kotoučku se zeptáte např.: "Jaký druh vína se doporučuje k pečení z tmavého masa? Zavřete a magnetická stěelka na titulu vám odpoví: "Červené víno Samotok z vinice Sv. Ludmily". Ve svém Tajuplném poradci jsem našel také slova spisovatele S. Loma: "Není jaksi hrdější, důslednější a radostnější, před cizí známkou dát přednost domácí, která nám zaručuje šťávu, v níž zrálo a kvasilo tolik z našich starých i dnešních bolestí a radostí? Krev a vůni naší země?"

A o to dnes jde. Následující citát z Tajuplného poradce pak řeší otázku české státnosti způsobem, na nějž všichni ti Mackové, Piňhové a Bendové starší i mladší nedosáhnou:

"Při velké hostině jest hlavním nápojem víno a jest při nejmenším předním příkazem národního hospodářství, použítí k tomu vína domácího pěstění. I dnes by měla platit zásada doma v rodinách i v restauracích, a právě dnes v míře dvojnásobně:

N A Č E S K Ý S T Ů L Č E S K É V Í N O ! "

L.P.

* * *

Vánoce s Jakubem Janem Rybou

se jmenuje zajímavý článek z pera muzikologa a skladatele prof. dr. Jiřího Berkovce v posledním čísle Letováků. Prof. Berkovec v něm připomíná rozmělnělé a minisecké působení autora mše, která se pro nás stala symbolem vánoce, ale uvádí mj. také zajímavé údaje o poštovním spojení z Prahy přes Zbraslav a Mníšek do Dobřichovic na sklonku 18. století.

Měli jsme radost, když se na podzim objevilo na našem redakčním stole 1. číslo obnoveného časopisu Letovák. Článek prof. Berkovce vyšel ve 2., v roce 1992 posledním čísle. Čtrnáct stran formátu A4, díky počítačovému zpracování překonávající nedostatky dřevní cyklostylové techniky, za cenu, shodnou s cenou Kukátka, je naplněno množstvím zajímavých informací. Neubráníli jsme se srovnání a zaujalo nás přirozeně především to, co v Kukátku chybí: přehledný souhrn aktivit obecního úřadu, zprávy o činnosti komisi, které mají charakter zpráv informáčních, nikoliv obvyklých zdeřředních hlášení nahoru, bohatství sportovních zpráv, rubrika *Z policejního bloku*, přehled důležitých telefonních čísel, společenská kronika, schématický plánec obce s navrhovanými novými názvy ulic a výzvu k diskusi k nim. Dočetli jsme se, že Lety se staly členem Sdružení přátel dětských vesniček a spolu s postavením vánočního stromu republiky uspořádaly sbírku, že kontakty letovských fotbalistů přerostly v navázaní partnerství obce Lety a německé obce Allertchen, že Letovák organizuje vydání adresáře místních podnikatelů, že Letovští mezi sebou vybrali 3 863,- Kčs na nová kovaná vrata pro kapličku na návsi (zbytek nákladů uhradil obecní úřad).

Snad se tráva za řekou zdá vždy zelenější, ale jedno srovnání pro nás dopadlo obzvláště smutně: Podtitul Letováků zní ZPRAVODAJ LETOVSKÝCH OBČANŮ A CHATARŮ. Není to formální proklamace. Obnoveného Letováků se ujal jako redaktor pan Miroslav Michálek, letovský chatář. Ve 2. čísle Letováků představuje sousední osadu Strong Boys její šerif ing. Libor Tichý, ing. Libor Švéd referuje za letovské občany o potlaču z této osady, na nějž byli pozváni. Nám zatím "druhé Dobřichovice" unikají. Ze seznamu předplatitelů víme, že máme čtenáře i mezi dobřichovickými chatáři. Tím to ale bohužel končí. Zdá se, že tráva za řekou je opravdově zelenější.

Tisková oprava: v lednovém čísle Kukátka došlo v článku p. Ing. V. Dyka v této rubrice (K 1/93, strana 14, řádek 15) k nemilé chybě: správné znění celé věty na ř. 15 je toto:

Rada Národního výboru a výbor TJ s tímto rozhodnutím souhlasily.
Panu Ing. Dykovi i všem čtenářům se za toto nedopatření redakční rada omlouvá.

>>> T R O C H A P O E S I E <<<

POZOR - LIDI

Na některých vrátkách místo

POZOR PES

mohlo by stát klidně

POZOR HOMINES

HgS

CHCETE SE STÁT VYDAVATELI KUKÁTKA ?

Společnost Kukátko, o jejímž vzniku jsme Vás informovali v minulém čísle, Vám nabízí možnost přímého podílu na vydávání časopisu, který každý měsíc čtete. Společnost Kukátko je dobrovolně nepolitické občanské sdružení, jehož hlavním cílem je vydávání bulletinu, který držíte v ruce. U jejího zrodu stáli členové redakční rady, společně je ale otevřena také Vám, čtenářům. Stanete-li se členy společnosti, můžete spolupřidávat o všem, co souvisí s vydáváním, distribucí a hospodařením Kukátka. Redakční radě stanoví společnost samozřejmě garantují nezávislost, pokud jde o obsah jednotlivých čísel Kukátka, stejně samozřejmě je ale také to, že redakční rada bude bedlivě naslouchat návrhům, připomínkám a podnětům členů společnosti, jimiž je ostatně volena. Kukátko se dnes nachází v nelehké situaci. Ztenčená redakční rada jen s největším vypětím zvládá všechny úkoly, o něž se nemá s kým podělit. Všem, kdo jsou přesvědčeni, že vydávání dobřichovického zpravodaje má smysl, kdo vědí, jak zvýšit jeho úroveň a rozmanžit cestu, jimiž se dostává ke svým čtenářům, všem, kdo jsou ochotni s vydáváním pomoci, je určena naše výzva: STANTE SE ČLENY SPOLEČNOSTI KUKÁTKO, podejte svému časopisu pomocnou ruku. Máte-li o členství ve Společnosti Kukátko zájem, kontaktujte kteréhokoli z členů redakční rady (viz tiráž), event. se obraťte písemně na naši adresu. Všem zájemcům o členství předáme výtisk stanov a seznámíme je podrobně s podmínkami.

Na shledanou s Vámi se těší

P.S.

Po celý letošní rok se budete na vnitřních, dříve bílých stranách obálky setkávat s reklamou Evrobanky a.s. a modřanské tiskárny Jana Kaliby. Společnost Kukátko uzavřela s Evrobankou a tiskárnou, která Kukátko vyrábí, výhradní smlouvy o pravidelném zveřejňování jejich celostránkových reklam. Přijímy z těchto reklam pokrývají podstatnou část nákladů na vydávání Kukátka v letošním roce a dovolují udržet jeho cenu na rozumných 3,- Kč.

výbor Společnosti Kukátko

Chcete s námi podnikat ? Podnikajte s GEMATRIXEM

CHEMICKÁ ČISTÍRNA

textilu, oděvů, kůží a kožešin
nabízí novou podnikatelskou aktivitu

Máte zájem spolupracovat ?
Zařídíte si sběrnou, stačí plocha cca 20 m²

GEMATRIX vám pomůže se základním vybavením. V případě zájmu vám nabídneme i další podnikatelské aktivity - prodej oděvů v nízkých cenových hladinách (obdoba Second Hand), prodej kosmetiky (dovoz Francie, Švédska) a pod. - dostupné ceny.

Informace: GEMATRIX, spol. s r.o.

Dr. Jarského 953

252 28 Černošice II

Tel. 02-6434 882, M. Stejskalová, I. Kratochvílová

Fax: 02-6434 156

K 2/93 - 01

Paní učitelce Magdě Gemperlové přejeme k jejímu jubileu mnoho zdraví
a životního elánu, třída ročník 1969-1964.

Zn.: "Moravské dvojzřevy".

K 1/93 - 02

Koupím dům se zahradou v Dobřichovicích a okolí. Nabízím dva byty I. kategorie v Praze a zděnou chatu nedaleko Prahy, zbytek případně doplatím.
Telefon Praha 37 20 73, dopoledne a večer.

K 1/93 - 03

NOVÉ CENY INZERCE V KUKÁTKU OD LEDNOVÉHO ČÍSLA 1993

Soukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé: do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Plošná reklama: celá strana 900 korun
1/2 strany 500 korun

první opakování sleva 5% z pův. částky
druhé a každé další opakování: sleva
10% z původní částky

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-
západ 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790
ze dne 5. 11. 1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení:
Doc. E.Calda, PhDr. V.Czumalo, ing. D.Havlík, ing. M.Kadlecová, PhDr. J.Matl
(předseda), PhDr. A.Sarounová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kčs. Uzávěrka
tohoto čísla 25.1.1992, uzávěrka příštího čísla cca 20.2.1993. Adresa: Jiří Matl,
Strmá 139, 252 29 Dobřichovice.

KUKÁTKO 2/93 [16]

**TISK
KALIBA**

U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji
SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX